

Johannes Kastajan todistus Joh. 1:19-24

19. Tämä on Johanneksen todistus, kun juutalaiset lähettivät hänen luokseen Jerusalemissa pappeja ja leeviläisiä kysymään hänet: "Kuka sinä olet?"

20. Johannes tunnusti eikä kieltänyt. Hän tunnusti: "En minä ole Kristus."

21. He kysyivät hänet: "Kuka sitten? Oletko sinä Elia?" Hän sanoi: "En ole." "Se profeettako olet?" Hän vastasi: "En."

22. Niin he sanoivat hänelle: "Sano kuka olet, että voimme antaa vastauksen niille, jotka lähettivät meidät. Mitä sanot itsestäsi?"

23. Hän vastasi: "Minä olen huutavan ääni erämaassa: 'Tasoittakaa Herralle tie', niin kuin profeetta Jesaja on sanonut."

24. Lähetetyt olivat fariseuksia,
25. ja he kysyivät hänet: "Miksi sitten kastat, jos et ole Kristus, et Elia etkä se profeetta?"

26. Johannes vastasi heille: "Minä kastan vedessä, mutta teidän keskellänne on hän, jota te ette tunne.

27. Hän tulee minun jälkeeni. Minä olen arvoton edes avaamaan hänen kenkiensä nauhoja."

28. Tämä tapahtui Betaniassa, Jordanin toisella puolella, jossa Johannes oli kastamassa.

Todistajan tehtävä

Kuka ja mikä Sinä kristittynä olet? Oletko Sinä Kristuksen todistaja?

Uskova kristitty on sellainen, joka on saanut kohdata Jeesuksen omana Vapahtajanaan, saanut Golgatan uhriveren tähden syntinsä anteeksi ja iankaikkisen elämän lahjan. Hän on pelastunut. Pelastettu ihminen omistaa ihmeellisenä lahjana jo nyt taivaallisen perinnön, jonka hän pääsee kokemaan täyteydessään, kun Jeesus tulee toisen kerran ja alkaa uusi taivas ja uusi maa Herran kirkkauden läsnäolossa ja Häntä ylistäen. Mihinkään tähän ei hänen puoleltaan tarvita mitään omia tekoja, omia ponnistuksia tai yrittämistä. Pelastus on 100% lahjaa, jonka jokainen syntinsä tunnustava ja itsensä Herran Jeesuksen armahtaviin ja parantaviin käsiin luovuttava saa omistaa uskolla eli ottamalla lahjan vastaan.

Pelastuksen ihmeellinen tosiasia tekee kuitenkin jokaisesta uskovasta kristitystä todistajan. Todistajan tehtävä on kertoa totuuden mukaisesti, mitä hän näki ja koki. Todistaja ei siis kerro itsestään vaan siitä, mitä Jeesus Kristus teki hänen hyväkseen Golgatan kärsimyksissä ja nousemalla kuolleista eli valmistamalla täydellisen pelastuksen lahjan. Todistajan tehtävään kuuluu sitten myös kertoa, miten hän itse sai omistaa tuon lahjan elämäänsä. Hän todistaa silloin Pyhän Hengen työstä omassa elämässään.

Todistaja ei siis kerro itsestään vaan Herrasta Jeesuksesta ja Herran teoista. Pelastukseen taivaaseen ihmisen ei tarvitse toimia todistajana. Monet sellaiset, jotka ovat aivan viime metreillään huutaneet avukseen Herraa ja pelastuneet, eivät yksinkertaisesti ehtineet todistamaan muille. Todistaminen ei ole mitenkään ansiollista toimintaa. Siinä kerrotaan toisen eli Jeesuksen ansioista meidän hyväksemme. Mutta kuitenkin todistaminen on täällä ajassa uskovon tärkein tehtävä.

Todistaminen tapahtuu sekä sanoin että teoin. Kun pelastus on Jumalan rakkauden sanomaton lahja, niin todistaminenkin tapahtuu saamastamme rakkaudesta käsin jakamalla sitä muille niin julistuksen kuin rakkauden tekojenkin muodossa.

Koska uskovassa kristityssäkin asuu syntinen luonto, joka viettelee häntä ylpeyteen, itsekkyyteen, kateuteen ja kunnianhimoon, meillä on todistustehtävääkin suorittaes-

samme vaara kuvitella olevamme jotain suurta, ikään kuin Jeesukselta saamamme pelastus olisi jotenkin meissä itsessämme olevasta ”kristillisyydestä” kotoisin. Tämä vaara on erityisen suuri niillä, jotka ovat omistautuneet kokotoimiseen julistustyöhön. He voivat alkaa kuvittelemaan itsestään suuria varsinkin silloin, kun Jumala toimii heidän julistamansa evankeliumin sanan välityksellä. Vaaraa vielä lisää se, jos heidän kuulijansa alkavat heitä korottaa sen sijaan että korottaisivat Herraa Jeesusta Kristusta.

Johannes Kastaja todistajana

Johanneksen evankeliumin johdannossa – prologissa – viitataan kahteen otteeseen Johannes Kastajaan:

Tuli mies, Jumalan lähettäjä. Hänen nimensä oli Johannes. 7. Hän tuli todistajaksi, todistamaan valosta, jotta kaikki uskoisivat hänen kauttaan. 8. Ei hän ollut se valo, vaan hän tuli todistamaan valosta. (Joh. 1:6-8)

Johannes todisti hänestä ja huusi: ”Tämä on se, josta minä sanoin: se, joka tulee minun jäljessäni, on minua edellä, sillä hän oli olemassa ennen minua.” (Joh. 1:15)

Johanneksen evankeliumin johdannon jälkeen meille avataan tilanne, jossa Johannes Kastaja on suorittamassa kasteita ja julistamassa Jumalan sanaa, jotta ihmiset tekisivät parannuksen ja näin voisivat ottaa vastaan Pelastajan, joka oli jo heidän keskellään. Siihen saapuu Jerusalemissa fariseusten eli raamattu-uskoisten juutalaisten lähetystö ottamaan selvää, siitä kuka ja millainen Johannes Kastaja oikein oli.

Vaikka Johannes oli aloittanut toimintansa erämaassa julistaen terävää lain sanaa ja vaikka hän ei elämänsä aikana tehnyt yhtään ihmettä tai tunnustekoa, hänen saarnansa oli tehnyt niin valtavan vaikutuksen, että suuret joukot ihmisiä tulivat häntä kuuntelemaan ja monet tunnustivat rikkomuksensa ja syntinsä ja antoivat kastaa itsensä Jordanin virrassa. Ilmassa oli Messiaan odotusta, koska Danielin kirjan vuosimäärä Messiaan ilmestymiseen oli täyttynyt. Siksi osa kansasta alkoi elätellä toiveita siitä, että Johannes Kastaja olisi tuo odotettu Messias tai Mooseksen lupaama profeetta. Messiaan tosin kuviteltiin olevan Mooseksen kaltainen kansanjohtaja, joka kykenisi välittämään uutta Jumalan ilmoitusta ja samalla vapauttamaan Israelin Rooman vallan kahleista.

Tässä tilanteessa Johannes Kastaja joutui toistamaan monta ”Ei” sanaa. ”En ole Kristus, en ole profeetta Elia, en ole Mooseksen lupaama profeetta.” Mutta samalla hän kertoi myös, että hän kuitenkin oli saanut tehtävänsä Jumalalta: ”Olen huutavan ääni erämaasta. Olen tullut valmistamaan tietä Messiaalle.”

Me Jeesuksen pelastamat ja Hänestä todistavat uskovatkin kohtaamme saman todellisuuden. Samalla kun julistamme Jumalan lakia, jotta ihmiset näkisivät kauhean tilansa kadotettuina, ja evankeliumia pelastuksen vapaasta lahjasta, samalla meidän tulee korostamalla korostaa, että me itse olemme vain todistajia. Me emme voi ketään pelastaa. Vain Jeesus yksin sen voi ja myös tahtoo tehdä.

Todistajan tehtävän luonteeseen kuuluu Jeesuksen korottaminen ja oman itsensä alentaminen. Kun myöhemmin Johanneksen opetuslapset näkivät, miten ihmisjoukot alkoivatkin siirtyä Johanneksen luota Jeesuksen luo, heissä heräsi kateutta. (Johannes ja Jeesushan toimivat rinnakkain noin vuoden verran siihen asti, kunnes Johannes mestattiin.) Samanlaista kateutta ilmenee ikävä kyllä vielä tänäänkin uskovienkin keskellä, kun jossain toisessa seurakunnassa Herran työ näyttää menevän eteenpäin paremmin kuin omassamme.

Siinä tilanteessa Johannes Kastaja kertoi, millainen ilo hänellä oli suorittaessaan Jumalalta saamaansa tehtävää:

*Johanneksen opetuslapset tulivat Johanneksen luo ja sanoivat hänelle: "Rabbi, se mies, joka oli kanssasi Jordanin toisella puolella ja josta sinä annoit todistuksen, kastaa, ja kaikki menevät hänen luokseen." 27. Johannes vastasi: "Ei ihminen voi ottaa mitään, ellei sitä anneta hänelle taivaasta. 28. Te voitte itse todistaa, että minä sanoin: 'En minä ole Kristus, vaan minut on lähetetty hänen edellään.' 29. Sulhanen on se, jolla on morsian. Mutta sulhasen ystävä, joka on läsnä ja kuuntelee sulhasta, **iloitsee suuresti hänen äänestään.** Nyt tämä minun iloni on täydellinen. 30. **Hänen tulee kasvaa mutta minun vähetä.** (Joh. 3:26-30)*

Johannes Kastaja ei vähätellyt sitä tehtävää, jonka Jumala oli hänelle antanut. Mutta samalla hän osasi vilpittömästi iloita Jeesuksen pelastusteoista. Hän ei iloinnut oman työnsä menestyksestä, vaikka tiesikin sen olevan Jumalan antama tehtävä. Hän iloitsi siitä, että sai kuulla Jeesuksen äänen, Herran puheen. Hän iloitsi Jeesuksen suurista teoista.

Kristuksen lähettiläinä

Meille uskoville annettu todistajan tehtävä on myös sellainen, että meidän ei tule sitä vähätellä. Se on Herralta saatu ja siihen sisältyy siksi jumalallinen valtuutus. Silti meidän ilomme ei tule olla työmme menestys, vaan Herran Jeesuksen äänen kuunteleminen ja Hänen kunniansa kirkastuminen.

*18. Kaikki tämä on Jumalasta, joka Kristuksen kautta on sovittanut meidät itsensä kanssa ja antanut meille **sovituksen viran.** 19. Sillä Jumala oli Kristuksessa ja sovitti maailman itsensä kanssa eikä lukenut ihmisille heidän rikkomuksiaan, ja hän uskoi meille **sovituksen sanan.** 20. **Kristuksen puolesta me siis olemme lähettiläitä, ja Jumala kehottaa meidän kauttamme.** Me pyydämme Kristuksen puolesta: antakaa sovittaa itsenne Jumalan kanssa. 21. Hänet, joka ei synnistä tiennyt, Jumala teki meidän tähtemme synniksi, jotta me hänessä tulisimme Jumalan vanhurskaudeksi. (2 Kor. 5:18-21)*

Todistajan tehtävä on lähettilästyötä. Suomen suurlähettilään tehtävä on edustaa Suomen hallitusta ulkomailla. Lähettilään sanalla on sama painoarvo kuin Suomen hallituksen sanallakin. Toisaalta lähettiläällä ei normaalisti ole oikeuksia neuvotella toisen osapuolen kanssa. Se kuuluu ulkoministerille. Lähettilään tehtävä on ainoastaan välittää hallitukselta saamansa viesti sellaisenaan. Siihen ei saa mitään lisätä eikä siitä saa ottaa mitään pois. Samalla tavalla Kristuksen lähettiläs edustaa Jumalaa. Hänelle annettu sovituksen sana eli evankeliumi pitää välittää lyhentämättömänä. Kun Kristuksen lähettiläs jakaa evankeliumin sanaa, Jumala itse puhuu hänen kauttaan. Olemme Jumalan suuna.

Missä ikinä liikumme, olemme aina sovituksen sanan "viranhaltijoita". Me edustamme Kristusta, ja siksi meiltä siis edellytetään **kuninkaallista käytöstä** niin kotona, koulussa, työpaikassa kuin harrastuksissakin. Ei ole ainoatakaan paikkaa, jossa emme olisi myös ympäristömme tarkkailun kohteena. Ihmisillä on oikeus odottaa Kuninkaan lapsilta sen aseman edellyttämää elämäntapaa. Mutta käytös ei vielä ole riittävää. Meille on uskottu sovituksen **sana**, sana ristiinnaulitusta ja ylösnoussesta Jeesuksesta Kristuksesta. Se on sovituksen sana. Siihen sisältyy myös kehotus kuulijoille: Antakaa sovittaa itsenne Jumalan kanssa nyt!

Johannes - tiivistetty laki ja lupaus

Uusi Testamentti puhuu yllättävän paljon Johannes Kastajasta

Johannes itse täytettiin Pyhällä Hengellä jo ennen syntymäänsä äitinsä Elisabetin kohdussa. Hänestä oli kasvanut Eliaan Hengessä ja voimassa toimiva Jumalan lain ja totuuden saarnaaja. Hänessä ikään kuin tiivistyi koko Vanha Testamentti. Hän ei vain julistanut lyhentämätöntä lakia äärimmäisyyteen asti vaan antoi sen kulkea läpi oman sydämensä ja elämänsä siihen määrään asti, että Jeesus antoi myöhemmin hänestä tunnustuksen, että "vaimosta syntyneiden joukossa ei ollut ketään suurempaa kuin Johannes". Mutta juuri Jumalan lain kirkkaimmassa valossa Johanneksen oli myös pakko tunnustaa, että hän oli syntinen ihminen. Hänellä ei ollut mitään mahdollisuutta kelvata Jumalalle hurskaimmallakaan elämällään. "Vähäisin Jumalan valtakunnassa on suurempi kuin Johannes", sen Johannes itse tajusi kaikkein kipeimmin. Todistajan tehtävän uskollinen suorittaminen ei riittänyt hänelle pelastukseksi.

Vanha Testamentti ei kuitenkaan ole pelkkää lakia. Se on myös lupaus tulevasta Messiaasta, synnin, kuoleman ja Saatanan vallan alta vapauttavan Kuninkaan tulosta. Johannes tajusi, että ilman Jumalan lupaamaa Pelastajaa, hänellä eikä kenelläkään muulla olisi mitään toivoa. Johannes julisti siksi lupausta pian tulevasta Messiaasta. Johannes tiesi Jesajan lupauksen perusteella, että Jumala oli valmistava tästä Messiaasta sellaisen Uhrikaritsan, joka ottaisi kantaakseen koko maailman synnin. Myös hänen oman syntinsä.

Jeremian kirjasta Johannes oli oppinut myös sen, että Messias ei tulisi vain antamaan syntejä anteeksi, vaan myös vuodattamaan ihmisiin Jumalan Pyhän Hengen, jotta he saisivat uuden sydämeen, uuden voiman ja uuden elämän Jumalan yhteydessä. Hän oli lukenut:

"Tämä on se liitto, jonka minä teen Israelin kansan kanssa niiden päivien tultua, sanoo Herra: Minä panen lakini heidän sisimpäänsä ja kirjoitan sen heidän sydämiinsä. Niin minä olen heidän Jumalansa, ja he ovat minun kansani. Silloin ei enää toinen opeta toistaan eikä veli veljeään sanoen: 'Tuntekaa Herra'. Sillä he kaikki tuntevat minut, pienimmästä suurimpaan, sanoo Herra. Sillä minä annan anteeksi heidän rikoksensa enkä enää muista heidän syntejään." (Jer. 31:33-34)

Vaikka siis Johannes oli Jumalan lähettämä ja Vanhan Testamentin lain ja lupauksen julistaja ja vaikka hän teki kaikkea tätä tietoisena siitä, että Messias, Pelastajakuningas tulisi pian, hän ei vielä kuutta viikkoa aikaisemmin ollut tiennyt, kuka tämä Messias on. Mutta hänellä oli Jumalan antama lupaus siitä, että Hän saisi kohdata tämän Messiaan. Jumala oli antanut hänelle sanan, että se Henkilö, jonka päälle hän näkisi Pyhän Hengen laskeutuvan, olisi Johanneksen julistuksen lupaama Messias. Tälle Kristukselle Johannes oli ollut raivaamassa tietä taivuttamalla ihmisten sydämiä tunnustamaan syntinsä ja pyytämään niitä anteeksi parannuksen kasteessa.

Johannes sai kohdata Messiaan

Mutta kuusi viikkoa aiemmin Johanneksen suuri odotus ja toivo oli toteutunut. Oli tullut se päivä, jona Johannes sai kohdata sen Jeesuksen, josta hän oli julistanut. Hän sai oppia henkilökohtaisesti tuntemaan Jeesuksen. Ihmisenä Johannes oli toki tuntenut Jeesuksen aiemminkin. Olihan Jeesus hänen sukulaisensa. Mutta Messiaana tunteminen tapahtui Jordan-virran äärellä, kun hän kastoi Jeesuksen. Silloin Pyhä Henki oli laskeutunut kyyhkysen muodossa Jeesuksen päälle, ja taivaasta oli kuulunut Isän ääni: "Tämä on minun rakas Poikani, johon minä olen mielistynyt."

Oletko vielä kuin Johannes ennen Jeesuksen kohtaamista?

Tänäkin päivänä on vielä yllättävän paljon sellaisia ihmisiä, jotka tuntevat Raamatunsa ja haluavat sitä totuudellisesti noudattaa elämässään ja tietävät paljon Jeesuksesta, mutta eivät silti koskaan ole henkilökohtaisesti kohdanneet Vapahtajaa. He ovat varmaankin Jumalan työn alla niin kuin Johanneskin, mutta jos Sinä tunnistat itsesi sellaiseksi haluan rohkaista Sinua:

Enää ei tarvitse vain osoittaa Jeesuksen tuloa. Hän on jo tullut. Jeesus on luonasi ja haluaa päästä sydämeesi asti. Älä enää tyydy vain Raamatun tuntemiseen ja sen soveltamiseen, vaan avaa jo sydämesi itselleen Herralle Jeesukselle, joka on sydämesi ulkopuolella ja kolkuttaa päästäkseen sisälle. Hän haluaa, että oppisit tuntemaan Hänet henkilökohtaisesti ja että yhteys Häneen saisi mullistaa Sinun elämäsi.

Rukoile esimerkiksi seuraavaan tapaan: "Taivaallinen Isä, olen syntinen ihminen. Tunnustan, että olen kääntänyt selkäni Sinun kutsullesi ja kulkenut omia teitäni. Armahda minua ja anna anteeksi kaikki syntini ja laiminlyöntini, joilla olen rikkonut pyhää tahtoasi vastaan. Armahda minua Poikasi Jeesuksen ristinkuoleman tähden. Hän kantoi minun syntini ja sovitti minut. Tule Herra Jeesus minun elämäni sitä hallitsemaan ja ohjaamaan. Anna minun sydämeeni oma Pyhä Henkesi, jotta voisin vaeltaa taivaallisen Isän lapsena. Aamen."

Viime metrien apu Jeesukselta

Vaikka Johannes kastaja oli suurin ihminen mitattuna sillä, kuinka hyvin hän oli noudattanut Jumalan lakia, se ei loppupeleissä auttanut tätä rohkeaa todistajaa. Kun hän Herran lähettiläänä meni julistamaan kuningas Herodekselle parannusta aviorikoksesta, edessä oli vankeus ja lopulta mestaus. Tyrmän kolkoudessa Johanneksellekin nousi epäilyksensä. Oliko Jeesus sittenkään Jumalan lupaama Pelastaja? Olivatko Jeesuksen toimintatavat sittenkin liian pehmeät, kun maailma huusi oikeutta raskaiden vääryyksien keskellä? Todistajan tehtävä ei välttämättä vie menestykseen, ajoittain pikemminkin marttyyriuteen.

Johannes Kastaja teki näissä "viimeisissä kiusauksissa" oikein. Hän lähetti opetuslapsensa pyytämään Jeesukselta apua. Hän sai avun. Hän sai sanan Herralta:

Jeesus vastasi heille: "Menkää ja kertokaa Johannekselle, mitä kuulette ja näette: 5. Sokeat saavat näkönsä ja rimmat kävelevät, spitaaliset puhdistuvat ja kuurot kuulevat, kuolleet herätetään ja köyhille julistetaan evankeliumia. 6. Autuas se, joka ei loukkaannu minuun." (Matt. 11:4-6)

Jeesus julisti evankeliumin Johannes Kastajalle. Sen evankeliumin varassa Johannes saattoi kulkea tiensä pelastettuna kirkkauteen asti.

Tänäkin päivänä Jeesuksen todistajien suurin tarve on itse omistaa uudestaan ja uudestaan evankeliumin sana. Sen varassa pääsemme perille ja sitä mukaan kuin elämän leipää itse syömme voimme sitä jakaa muillekin.

Itoon kutsu todistajaksi

Vuoden 1924 lokakuun eräänä aamuna olin pitämässä aamurukoushetkeä opiskelija-asunnossani. Luin Matteuksen evankeliumista:

"Jeesus kulki ympäriinsä kaikissa kaupungeissa ja kylissä, opetti heidän synagogissaan, saarnasi valtakunnan evankeliumia ja paransi kaikenlaisia tauteja ja vaivoja. Nähdessään kansanjoukot hänen tuli heitä sääli, kun he olivat nääntyneet ja hyljätyt kuin lampaat, joilla ei ole paimenta. Hän sanoi opetuslapsilleen: 'Eloa on paljon, mutta työmiehiä vähän. Rukoilkaa siis elon Herraa, että hän lähettäisi työmiehiä elonkorjuuseensa.'" (Matt. 9:35-38)

Olin ennenkin lukenut tämän kohdan, mutta olin aina ajatellut, että se ei kuulu minulle vaan papeiksi tai evankelistoiksi aikoville. Mutta sinä aamuna Jumala pysäytti minut tämän sanan ääreen. Se alkoi puhua seuraavaan tapaan:

- On paljon ihmisiä, joiden tulisi pelastua, mutta vähän niitä, jotka pelastuvat. Se johtuu työmiesten vähydestä. Kysymys ei ole siitä, että olisi vain vähän niitä, jotka on määrätty pelastumaan ja paljon niitä, joiden pelastuminen ei ole edes tarpeen. Jumalan tahto on, että jokainen ihmisen pelastuisi uskomalla Jeesuksen evankeliumiin, mutta vain harvat pelastuvat, koska evankeliumin julistajia on liian vähän. Siksi Japanin kirkko ei kasva. Sinun tulee pyytää elon Herraa lähettämään työntekijöitä elonkorjuuseen. Asia koskee sinua. Niin, myös sinun pitää lähteä työhön. Lähde sinä kertomaan Jeesuksen teoista, jotta mahdollisimman moni voisi pelastua!

Näin Jumala puhutteli minua ja jouduin todella ahtaalle. Viivyin pitkää tämän Jumalan sanan edessä ja rukoilin, mutta en kyennyt heti vastaamaan Herralle:

- Tapahtukoon, Jumala, Sinun tahtosi!

Tiesin, että Japanissa pastorien tulot ovat pienemmät kuin muiden ihmisten. Minun velvollisuuteni perheen vanhimpana poikana oli auttaa taloudellisesti perhettäni erityisesti nyt, kun se eli köyhyudessa vararikon seurauksena. Siksi minun olisi mahdotonta ryhtyä papiksi.

Mutta Jumalan sana ei antanut periksi:

- Näistä olosuhteista huolimatta antaudu evankeliumin julistajaksi!

Olin aivan hämmennyksissäni. Rukoilin kauan polvillani ja pyysin Jumalaa taivuttamaan sydämeni kuuliaisiksi Hänen tahdolleen. Päätin jäädä koulusta pois ja rukoilla siihen asti, kunnes voisin vilpittömin mielin vastata myöntävästi Herran kutsuun.

Taistelu Jumalan sanan haasteen edessä jatkui pitkään. En kyennyt tekemään ratkaisua. Vihdoin iltapäivällä saatoin suureksi helpotukseksi rukoilla:

- Herra, johdata minua tahtosi mukaan. Jos tahdot tehdä minusta evankelistan, jätän taloustieteen ja lain opiskelun ja aloitan opiskelut teologisessa tiedekunnassa.

Kun kerroin asiasta seurakuntamme pastorille, hän ilahtui suuresti. En kuitenkaan lähtenyt heti teologiseen tiedekuntaan, sillä ajattelin, että ihmismieli muuttuu helposti. Minun olisi parasta vielä jatkaa vuosi seurakunnassa maallikkoavustajana. Jos mieleni ei muuttuisi, menisin sitten teologiseen tiedekuntaan.

Jatkoin siksi koulunkäyntiäni vuoden ajan. Palvelin samalla Kakutoon seurakunnassa mitä erilaisimmissa tehtävissä. Opetin pyhäkoulussa. Johdin nuortenpiiriä. Autoin pastoria jumalanpalveluksissa, iltakokouksissa, rukouspiireissä ja katukokouksissa. Toimin niin kuin olisin ollut teologisen seminaarin oppilas seurakuntaharjoittelussa.

Entä Sinä?

Tunnetko Sinä jo Jeesuksen Kristuksen omana Vapahtajanasi. Hän on sovittanut kaikki Sinun syntisi ja avannut Sinua varten tien taivaallisen Isän luo. Astuaksesi siitä sisälle tunnusta sydämesi tila sellaisena kuin se on ja pyydä Jeesusta oman elämäsi Vapahtajaksi ja Herraksi! Herra kutsuu Sinua tänään!

Jos Sinä tunnet jo Herran, saat tänään palata kotiisi ja elämäsi eri kuvioihin Herran lähettiläänä. Hän on Sinut sovittanut Isän kanssa ja saat Hänen voimassaan toimia todistajana.